

JA SIN
36 sura
Świętego Koranu

Wrocław 1434/2012

Tłumaczenie sury **Ja sin**:

Musa Czachorowski
na podstawie Świętego Koranu
z wykorzystaniem tłumaczeń:

na jęz. rosyjski: Koran,
tłum. z arabskiego Ignacy Kraczkowski
ISBN 5-85735-001-8

na jęz. czeski: Koran,
tłum. z arabskiego Ivan Hrbek,
ISBN 80-7309-992-6

na jęz. polski: Koran,
tłum. z arabskiego Józef Bielawski
ISBN 83-06-01168-6

Transkrypcja tekstu arabskiego i redakcja:
Musa Czachorowski

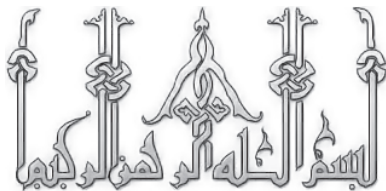
Inicjatywa wydawnicza:
Çaxarxan Xucaliq, Wrocław 1434/2012
Musa Czachorowski
Rashad Eltayeb Ahmed Elhadi

Skład:
Sajjadina JG

Druk i oprawa:
Agencja Wydawnicza ARGi s.c.
50-542 Wrocław, ul. Żegiestowska 11
www.argi.pl

Wydanie I
Copyright by Çaxarxan Xucaliq, Wrocław 1434/2012

ISBN 978-83-60425-95-4

36 sura Świętego Koranu, **Ja sin**, cieszy się w świecie islamu pozycją szczególną. Sam Prorok Muhammad (pokój z Nim) określał ją mianem „Serca Koranu”. Objawiona została Prorokowi w okresie mekkańskim, chociaż podobno niektórzy komentatorzy muzułmańscy uważają ją za medyńską. Nazwa sury – **Ja sin** – pochodzi od dwóch liter arabskiego alfabetu, które znajdują się w pierwszym ajacie, a ich znaczenie znane jest tylko Najwyższemu. Zdaniem m.in. Abd Allaha ibn Umara al-Bajdawiego (zm. 1286), autora komentarzy do Koranu pt. „Anwar at-Tanzil”, są one skrótem wyrażenia „Jā insānu!” – „O człowieku!” Sura **Ja sin** należy do często recytowanych, zwłaszcza przy osobach umierających lub zmarłych.

W publikacji tej znajduje się arabski tekst sury zapisany alfabetem polskim – w najprostszej transkrypcji oddającej sposób wymowy (dlatego też nie jest on zgodny z zasadami przyjętymi przez polską arabistykę) i umożliwiającą czytanie oraz nauczenie się sury na pamięć.

Życzę powodzenia wszystkim, którzy podejmą się tego wysiłku. Bóg wynagrodzi nasz trud.

Musa Czachorowski

Suurat Jaa siin
Bismillaahir rahmaanir rahiim

1. Jaa siin.
2. Łal kur'aanil hakiim,
3. Innaka la minal mursaliin,
4. Alaa siraatim mustakiim.
5. Tanziilal aziizir rahiim.
6. Li tundira kałmam maa undira aabaa uhum fahum gaafiluun.
7. Lakad hakkal kałlu alaa aktarihim fahum laa ju'minuun.
8. Innaa dža'alnaa fii a'naakihim aglaalan fahija ilal adkaani fahum mukmahuun.
9. Ła dža'alnaa mim bajni ajdiihim saddan Ła min chalfihim saddan fa agszajnaahum fahum laa jubsiruun.
10. Ła sałaa'un alajhim a'andartahum am lam tundirhum laa ju'minuun.
11. Innamaa tundiru manittaba'ad dikra Ła chaszijar rahmaana bil gajb, fabasz szirhu bi magfiratin Ła adžrin kariim.
12. Innaa nahnu nuhžil małtaa Ła naktubu maa kaddamuu Ła aataarahum; Ła kulla szaj'in ahsajnaahu fii imaamim mubiin.
13. Ładrib lahum matalan ashaabal karjah; id džaa ahal mursaluun.
14. Id arsalnaa ilajhimut najni fakaddabuuhumaa fa'azzaznaa bi taalitin fakaaluu innaa ilajkum mursaluun.

Sura Ja sin

W imię Boga Miłosiernego, Litościwego!

1. Ja sin.
2. Przysięgam na Koran mądrości pełen,
3. zaprawdę, ty jesteś jednym z wysłanników
4. na drodze prostej.
5. To objawienie dla nich od tego, który jest
Wszchemogący i Miłosierny,
6. abyś mógł przestrzec tych, których ojcowie nie
otrzymali Naszych ostrzeżeń, pozostali więc obojętni.
7. Prawda objawiła się już dla większości z nich, ale
oni nie wierzą.
8. Unieruchomiliśmy ich szyje obręczami aż do
podbródków, aż ich głowy zostały uniesione.
9. Przed nimi zaś, i za ich plecami, wzniesiliśmy
przegrody, aby nie mogli niczego zobaczyć.
10. Jest im wszystko jedno: czy przekażesz im
ostrzeżenie, czy też nie – i tak nie wierzą.
11. Przestrzec możesz jedynie tych, którzy podążają
za Pismem i w głębi duszy czują lęk przed
Miłosiernym. Obdarz ich nowiną o przebaczeniu
i najszlachetniejszej nagrodzie.
12. My przywracamy życie martwym i prowadzimy
rachunek tego, co wcześniej dokonali i co po
sobie zostawili. I wszystko to zapisaliśmy
w jasnej Księdze.
13. Przekaż im opowieść o mieszkańcach miasta, gdy
przybyli do nich posłańcy.
14. Wysłaliśmy im dwóch, ale oni ich odrzucili.
Posłaliśmy wtedy na pomoc trzeciego,
i powiedzieli ludziom tak: „Zaprawdę, Bóg wysłał
nas tutaj”.

15. Kaaluu maa antum illaa baszarum mitlunaa ła maa anzalar rahmaanu min szaj'in in antum illaa takdibuun.
16. Kaaluu rabbunaa ja'lamu innaa ilajkum ła mursaluun:
17. Ƙa maa alajnaa illal balaagul mubiin.
18. Kaaluu innaa tatajjarnaa bikum: ła illam tantahuu lanar dżumannakum ła laja massannakum minnaa adaabun aliim.
19. Kaaluu taa irukum ma'akum: a'in dukkirtum? Bal antum kałmum musrifuun!
20. Ƙa dżaa'a min aksal madiinati radżulun jas'aa kaalaa jaa kałmit tabi'ul mursaliin:
21. Ittabi'uu mallaa jas'alukum adżran ła hum muhtaduun.
22. Ƙa maa lija laa a'budulladii fataranii ła ilajhi turdża'uun.
23. A'attachidu min duunihii aalihatan in juridnir rahmaanu bidurriil laa tugni annii szafaa atuhum szaj'an ła laa junkiduun.
24. Innii idal lafii dalaalim mubiin.
25. Innii aamantu bi rabbikum fasma'uun!

15. Ale mieszkańcy odpowiedzieli im: „Jesteście przecież tylko ludźmi, podobnymi do nas. Miłosierny nie dał wam żadnego objawienia, przynosicie ze sobą jedynie kłamstwo”.
16. Wtedy oni rzekli: „Wiadome to naszemu Panu, że przyszliśmy do was z Jego przesłaniem,
17. z obowiązkiem przekazania wam zalecenia jasnego”.
18. Odpowiedzieli oni: „Mamy dla was złowieszczą wróżbę. Jeśli nie poprzestaniecie, to obrzucimy was kamieniami i mamy przygotowane dla was kary bolesne”.
19. Odparli: „Wasze złowieszcze przepowiednie niech pozostaną z wami, skoro bezskuteczne nasze napominanie. Zaiste, przekroczyliście wszelkie granice”.
20. I przybiegł człowiek z najdalszej części miasta, i zakrzyknął: „O ludzie! Przysłuchajcie się wysłannikom Boga!
21. I podążcie za tymi, którzy nie oczekują od was żadnej nagrody i sami idą drogą prostą.
22. Czemuż miałbym nie pokłonić się Temu, który mnie stworzył i do którego prowadzą wszystkie nasze drogi?
23. Czemuż, mogąc czcić Boga Jedyne, miałbym wymyślać sobie innych bogów? Jeżeli Miłosierny zechce mnie doświadczyć, nie pomoże mi ich wstawiennictwo i nie zdoła mnie zbawić.
24. Pozostałbym wówczas w jawnym zbłądzeniu.
25. Tak, ja uwierzyłem w waszego Boga – posłuchajcie mnie!”

26. Kiilad chulil džannah. Kaala jaa lajta kałmii ja'lamuun,
27. Bimaa gafara lii rabbii ła dža'alanii minal mukramiin!
28. Ƙa maa anzalnaa alaa kałmihii mim ba'dihii min dżundim minas samaa'i ła maa kunnaa munziliin.
29. In kaanat illaa sajhatan łaahidatan fa idaa hum chaamiduun.
30. Jaa hasratan alal ibaad! Maa ja'tiihim mir rasuulin illaa kaanuu bihii jastahzi'uun!
31. Alam jarał kam ahlaknaa kablahum minal kuruuni annahum ilajhim laa jardži'uun?
32. Ƙa in kullul lammaa dżamii'ul ladajnaa muhdaruun.
33. Ƙa aajatul lahumul ardul majtah: ahjajnaahaa ła achradžnaa minhaa habban faminhu ja'kuluun.
34. Ƙa dža'alnaa fiihaa dżannaatim min nachiiilin ła a'naa bin ła fadždżarna a fiihaa minal ujuun:
35. Lija'kuluu min tamarihii ła maa amilat hu ajdiihim: afalaa jazskuruun?
36. Subhaanalladii chalakal azłaadża kullahaa mimmaa tumbitul ardu ła min anfusihim ła mimmaa laa ja'lamuun.
37. Ƙa aajatul lahumul lajlu naslachu minhun nahaara fa idaa hum muzlimuun;
38. Łasz szamsu tadżrii li mustakarril lahaa: daalika takdiirul aziizil aliim.
39. Ƙal kamara kaddarnaahu manaazila hattaa aada kal'urdžuunil kadiim.

26. Zostało mu oznajmione: „Wejdz do Raju!” I on powiedział: „O, gdybyż to wiedzieli moi ludzie,
27. że otrzymałem od Pana wybaczenie i uczynił mnie jednym z obdarzonych swymi honorami”.
28. I po nim nie posłaliśmy przeciwko jego ludowi żadnego wojska z niebios, nie było też potrzeby, aby tak czynić.
29. Nie było nic więcej prócz jednego krzyku – i oni zgaśli!
30. O, jakże zasmuceni są Moi słudzy! Nie przyszedł do nich żaden posłaniec, aby się z niego nie naśmiewali.
31. Czyżby nie widzieli, ile pokoleń zniszczyliśmy przed nimi? I że oni do nich już nie wrócą,
32. ale wszyscy razem zostaną postawieni przed Nami.
33. A znakiem dla nich jest martwa ziemia; ożywiłiśmy ją i pozwoliliśmy wyrosnąć z niej ziarnu, które oni jedzą.
34. Umieściliśmy na niej gaje palmowe i winnice, i źródła z niej wytryskające,
35. aby pożywiali się płodami Pana swego i tym, co wytworzyły ich ręce. Czyż nie powinni być wdzięczni?
36. Chwała niech będzie Bogu, który stworzył w parach wszystko to, co wyrasta z ziemi, i z nich samych, i spośród tego, czego nie znają.
37. A znakiem jest dla nich – noc. My zdejmujemy z niej dzień, i naraz znajdują się w ciemności.
38. I słońce toczące się do miejsca odpoczynku. Takie jest postanowienie Wszechwiedzącego, Potężnego.
39. I księżyc – wyznaczylśmy mu przystanki, aż powraca podobny do starej i zwiędłej palmowej gałęzi.

40. Lasz szamsu jambagii lahaa an tudrikal kamara
 ʔa lal lajlu saabikun nahaar: ʔa kullun fii falakin
 jasbahuun.
41. ʔa aajatul lahum annaa hamalnaa durrijjatahum fil
 fulkil maszhuun;
42. ʔa chalaknaa lahum mim mislihii maa jarkabuun.
43. ʔa in nasza nugrikhum falaa sariicha lahum ʔa laa
 hum junkaduun.
44. Illaa rahmatam minnaa ʔa mataa'an ilaa hiin.
45. ʔa idaa kiila lahumuttakuu maa bajna ajdiikum ʔa
 maa chalfakum la'allakum turhamuun.
46. ʔa maa ta'tiihim min aajatim min ajaati rabbihim
 illaa kaanuu anhaa mu'ridiin.
47. ʔa idaa kiila lahum anfikuu mimmaa
 razakakumullaahu kaalalladiina kafaruu lilladiina
 amanuu anut'imu mallaʔ jaszaa'ullaahu at'amah?
 In antum illaa fii dalaalim mubiin.
48. ʔa jakuuluuna mataa haadal ʔa'du in kuntum
 saadikiin?
49. Maa janzuruuna illaa sajhatan ʔaahidatan
 ta'chuduhum ʔa hum jachissimuun!
50. Falaa jastatii'uuna tatsijatan ʔa laa ilaa ahlihim
 jardzi'uun!
51. ʔa nuficha fis suuri fa idaa hum minal adzdaati ilaa
 rabbihim jansiluun!
52. Kaaluu jaa ʔajlanaa mam ba'atanaa mim
 markadinaa haadaa maa ʔa'adar rahmaanuu ʔa
 sadakal mursaluun!

40. I słońce nie zdoła dogonić księżycą, ani też noc nie przegoni dnia. Wszystko porusza się po własnej orbicie.
41. I znakiem dla nich jest to, że nieśliśmy ich potomstwo na obładowanej arce.
42. I stworzyliśmy dla nich podobną, na którą oni wsiedli.
43. Jeśli tylko zechcemy, to potopimy ich i nie znajdą żadnego pomocnika, i nie zostaną ocaleni,
44. chyba że z miłosierdzia Naszego, aby do czasu doświadczali pomyślności.
45. A kiedy powiedziano im: „Bójcie się tego, co przed wami, i tego, co za wami – być może doznacie zmiłowania”.
46. I nie przychodzi do nich żaden ze znaków ich Pana, aby się od niego nie odwrócili.
47. A kiedy mówi się im: „Dzielcie się tym, czym obdarzył was Bóg!”, odpowiadają niewierzący tym, którzy uwierzyli: „Czyżbyśmy mieli karmić tego, kogo nakarmiłby Bóg, gdyby zechciał? Wy jesteście przecież tylko w jawnym zbłądzeniu”.
48. I pytają się: „Kiedy się dopełni ta obietnica, jeśli jesteście prawdomówni?”
49. Nic ich nie czeka prócz jednego krzyku, który pochłonie ich, gdy będą się sprzeczać,
50. i nie będą oni zdolni przekazać ostatniego polecenia ani też powrócić do swych rodzin.
51. A kiedy zadną w surmy – naraz zaczną podążać z grobów ku swemu Panu!
52. Powiedzą: „Biada nam! Kto przebudził nas z miejsca spoczynku naszego? Oto jest to, co obiecywał Miłosierny i prawdą były słowa posłańców!”

53. In kaanat illaa sajhatan laahidatan fa idaa hum dżamii'ul ladajnaa muhdaruun!
54. Fal jałma laa tuzlamu nafsun szaj'an la laa tudżzałna illaa maa kuntum ta'maluun.
55. Inna ashaabal dżannatil jałma fii szugulin faakihuun;
56. Hum la azlaadzuhum fii zilaalin alal araa'iki muttaki'uun;
57. Lahum fiihaa faakihatun la lahum maa jadda'uun;
58. Salaam! Kałlam mir rabbir rahiim!
59. Łamtaazul jałma ajuhal mudżrimuun!
60. Alam a'had ilajkum jaa banii aadama allaa ta'budusz szajtaan; innahuu lakum adułłum mubiin?
61. Ła ani buduuni. Haadaa siraatum mustakiim.
62. Ła lakad adalla minkum dżibillan katiiraa. Afalam takuunuu ta'kiluun?
63. Haadihii dżahannamullatii kuntum tuu'aduun!
64. Islał hal jałma bimaa kuntum takfuruun.
65. Al jałma nachtimu alaa ałtaahihim la tukallimunaaj dđiihim la taszhadu ardżuluhum bimaa kaanuu jaksibuun.
66. Ła lał naszaa'u latamasnaa alaa a'junihim fastabakus siraata fa anna jubsiruun?
67. Ła lał naszaa'u lama sachnaahum alaa makaanatihim famas'ta taa'uu mudijjan la laa jardži'uun.
68. Ła man nu'ammirhu nunakkishu fil chalk: afalaa ja'kiluun?
69. Ła maa allamnaahusz szi'ra la maa jambagii lah: in huła illaa dikrun la kur'aanum mubiin.

53. I nie będzie nic prócz jednego krzyku. I wszyscy oni staną przed Nami.
54. Tego dnia żadna dusza nie będzie w czymkolwiek pokrzywdzona. Rozliczeni zostaniecie jedynie z tego, co czyniliście.
55. Zaiste, mieszkańcy Raju będą tego dnia radować się ze wszystkiego.
56. Oni i ich małżonki spoczną w cieniu na poduszkach.
57. Tam będą dla nich owoce oraz wszystko, czego tylko zapragną.
58. „Pokój” – słowo od Pana Litościwego.
59. A wy, grzesznicy, tego dnia zostaniecie oddzieleni!
60. Czyżbym nie nakazał wam, synowie Adama, abyście nie oddawali czci szatanowi? On jest dla was wrogiem jawnym!
61. I abyście pokłonili się Mnie? To jest droga prosta!
62. A tak szatan sprowadził z drogi bardzo wielu z was. Czyżbyście nie mieli rozumu?
63. Oto piekło, które było wam przypisane!
64. Płoniecie w nim dzisiaj za to, żeście nie uwierzyli!
65. Tego dnia zapieczętujemy ich usta, ale mówić będą ich ręce i ich nogi poświadczą o wszystkim, co zrobili.
66. I gdybyśmy chcieli, moglibyśmy wymazać ich oczy; rzuciliby się wówczas ku drodze, ale jak mieliby widzieć?
67. I gdybyśmy chcieli, moglibyśmy przemienić ich na miejscu, i nie byliby zdolni odejść ani się wrócić.
68. A jeżeli dajemy komuś długie życie, to zmieniamy jego postać: czyż oni tego nie rozumieją?
69. My nie nauczyliśmy go poezjowania – nie jest to dla niego odpowiednie. Jest to jedynie napominanie i Koran jasny,

70. Lijundira man kaana hajjan ʔa jahikkal kaʔlu alal kaafiriin.
71. Aʔalam jaral annaa chalaknaa lahum mimmaa amilat ajdiinaa an'aaman fahum lahaa maalikuun?
72. ʔa dallalnaahaa lahum fa minhaa rakuubuhum ʔa minhaa ja'kuluun:
73. ʔa lahum fihaa manaafi'u ʔa maszaarib. Afalaa jazkuruun?
74. ʔattachaduu min duunillaahi aalihatal la'allahum junsaruun!
75. Laa jastatii'uuna nasrahum ʔa hum lahum dzundum muhdaruun.
76. Falaa jahzunka kaʔluhum. Innaa na'lamu maa jusirruuna ʔa maa ju'linuun.
77. Aʔalam jaral insaanu annaa chalaknaahu min nutfatin fa idaa huʔa chasiimum mubiin!
78. ʔa daraba lanaa matalan ʔa nasija chalkah: kaala man juhjil izaama ʔa hija ramiim?
79. Kul juhjihalladii ansza ahaa aʔala marrah! ʔa huʔa bi kulli chalkin aliim!
80. Alladii dza'ala lakum minasz szadzariil achdari naaran fa idaa antum minhu tuukiduun!
81. Aʔa lajsalladii chalakas samaaʔaati ʔal arda bi kaadiirin alaa an jachluka mitlahum? Balaa! ʔa huʔal challaakul aliim!
82. Innamaa amruhuu idaa araada szaj'an an jakuula lahuu kun fa jakuun!
83. Fa subhaanalladii bi jadihii malakuutu kulli szaj'in ʔa ilajhi turdza'uun.

70. jako napomnienie dla wszystkich żyjących, i aby potwierdziło się słowo wśród niewierzących.
71. Czyżby nie widzieli, że My stworzyliśmy dla nich – między tym, co zrobiły Nasze ręce – także stada, które są ich własnością?
72. My poddaliśmy je im: na jednych jeżdżą, inne służą im za pożywienie.
73. Mają z nich rozmaite korzyści, także i picie. Jakże mogą być Nam niewdzięczni?
74. Ale wzięli sobie oni bogów innych zamiast Boga; być może, otrzymają wsparcie!
75. Jednak oni nie mają siły im pomóc, chociaż byli oddziałem dla nich przygotowanym.
76. Niechaj nie zasmuca cię ich mowa! Zaprawdę, My wiemy, co oni ukrywają i to, co ujawniają.
77. Czyżby człowiek nie widział, że stworzyliśmy go z kropli nasienia? A nagle, stał się Nam jawnym przeciwnikiem!
78. Przytacza Nam przypowieści i zapomina o swym stworzeniu. Mówi: „Kto ożywi kości, które zmurszały?”
79. Powiedz: „Ożywi je Ten, który stworzył je po raz pierwszy. On jest wszechwiedzący o wszelkim stworzeniu.
80. On jest tym, który sprawił dla was ogień z zielonego drzewa i wy teraz zapalacie z niego.
81. On jest tym, który stworzył niebiosy i ziemię. Czyżby nie był w stanie stworzyć im podobnych? Tak! On jest Stworzycielem, Wszechwiedzącym!
82. Kiedy zechce stworzyć cokolwiek, wystarczy Mu powiedzieć: „Bądź” – i oto jest!
83. Chwała temu, w którego rękę znajduje się królowanie nad wszystkim, i do którego wszystko powróci.

Çaxarxan Xucalıq
1434/2012